

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **CC INTERNET s.r.o.**, IČO: 28721021,
sídlem Kaprova 42, 110 00 Praha 1,
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutova**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

vedeném pod sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný vyhotovil dne 27. 7. 2015 příkaz sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Žalobce podal dne 4. 8. 2015 prostřednictvím svého zástupce odpor. Podání odporu bylo učiněno prostou e-mailovou zprávou, přičemž dne 10. 8. 2015 bylo podání potvrzeno odesláním e-mailové zprávy opatřené uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný vyzval přímo žalobce k odstranění vady podání odporu, a to k doplnění podepsané plné moci, kterou žalobce obratem doplnil. Zástupce žalobce dne 17. 11. 2015 seznal, že v odporu byla uvedena chybná spisová značka. Zástupce následně kontaktoval žalovaného a upřesnil, k jakému příkazu podání odporu směřovalo, přičemž požádal, aby bylo podání odporu ze dne 4. 8. 2015 uznáno. Žalovaný však posoudil podání žalobce ze dne 17. 11. 2015 jako podnět k přezkumnému řízení a spis postoupil nadřízenému orgánu. Nadřízený orgán ve svém sdělení ze dne 7. 6. 2016 uvedl, že žalobce podal odpor opožděně. Mezi účastníky je sporné, zda bylo podání odporu učiněno již dne 4. 8. 2015, nebo až dne 17. 11. 2015. Žalobce trvá na tom, že odpor byl podán včasné a žalovaný byl následně nečinný, když po podání odporu nepokračoval v řízení o správním deliktu. Na včasnosti odporu dle jeho názoru nemůže nic změnit skutečnost, že na podání byla uvedena chybná spisová značka.
3. Žalobce zdůraznil, že žalovaný původně věc vedl pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag, kdy touto spisovou značkou byla označena výzva k úhradě určené částky i výzva k podání vysvětlení, tedy písemnosti, které byly žalobci doručeny před vydáním příkazu. Žalovaný ale následně na příkaze spisovou značku změnil, a to na sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Zástupce žalobce nedopatřením uvedl na odporu spisovou značku MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag, která byla užívána žalovaným před zahájením řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. K tomuto omylu došlo zřejmě proto, že se vydaný příkaz týkal stejného jednání jako v případě řešeném pod spisovou značkou MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Ihned poté, co žalobce seznal, že odpor byl podán s vadnou spisovou značkou, zaslal žalovanému písemnost, ve které uvedl, že odpor podal se špatnou spisovou značkou, uvedl správnou spisovou značku a požádal o akceptování podaného odporu.
4. Žalobce trval na tom, že v případě, kdy byl podán žalovanému odpor směřující k věci, v níž nebyl žádný příkaz vydán, měl žalovaný žalobce v souladu s § 37 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vyzvat k odstranění vad podání. Ačkoliv tak žalovaný neučinil, žalobce sám vadu podání odstranil, jakmile se o ní dozvěděl. Žalovaný tak dle názoru žalobce měl mít odpor za řádně podaný a měl pokračovat v řízení. Žalobce uvedl, že totožná situace by nastala v případě, kdy by účastník místo spisové značky uvedl například pouze hvězdičky nebo spisovou značku neuvedl vůbec. V takovém případě by správní orgán účastníka vyzval k odstranění vady podání. Nelze tak zhoršovat postavení žalobce jen proto, že chyba jeho podání nespočívala v úplné absenci spisové značky, ale v nesprávně uvedené spisové značce.
5. K poukazu na skutečnost, že žalobce byl ve výzvě k doplnění plné moci po podání odporu upozorněn na skutečnost, že řízení vedené pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag již bylo odloženo, žalobce uvedl, že nerozumí tomu, jak si měl toto upozornění vyložit. Poukázal na skutečnost, že výzva k doplnění podání měla totožnou spisovou značku jako řízení, které mělo být odloženo a zároveň se ve výzvě hovořilo o podaném odporu. Žalobce trval na tom, že z předmětné výzvy nemohl seznat, že na jeho podání byla vadná spisová značka. Současně poukázal na skutečnost, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

předmětná výzva nebyla doručována podateli, tj. zástupci žalobce, ale žalobci samotnému. Výzva dle žalobce měla být v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu adresována zástupci žalobce jakožto podateli. Žalobce rovněž poukázal na § 34 odst. 2 správního řádu, dle kterého se s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco konat osobně, doručují písemnosti pouze zástupci. Smyslem ustanovení zmocnění je, aby účastník řízení nemusel činit procesní úkony osobně, ale mohl k tomu využít jinou vhodnou osobu. Navíc je dle žalobce logické, že pokud určité vadné podání předložil správnímu orgánu zmocněnec, byla zde dána jasná vůle účastníka řízení, aby byl v řízení zastoupen a úkony za něj mohla vyřizovat jiná osoba. V tomto směru odkázal žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-36, a ze dne 3. 5. 2016, č. j. 7 As 28/2016-48.

6. Žalobce trval na tom, že žalovanému mělo být zřejmé, do jakého příkazu odpor žalobce směřuje, neboť příkaz byl jen logickým vyústěním úkonů před zahájením řízení, které byly učiněny pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag. Jednalo se stále o jedno a totéž řízení, a to bez ohledu na skutečnost, že žalovaný změnil spisové značky. Žalobce zdůraznil, že všechny správní orgány činí úkony před zahájením řízení o správním deliktu provozovatele vozidla pod totožnou značkou, pod kterou následně vedou i řízení o správním deliktu. Pouze žalovaný mění v rámci správního řízení několikrát spisovou značku. Dle žalobce se dá předpokládat, že ne každý účastník řízení si změny spisové značky všimne. Postup žalovaného považuje žalobce za určitou „past na účastníka řízení“.
7. Žalobce zdůraznil, že žalovaný měl povinnost vyzvat účastníka k odstranění vad podání, je-li zřejmé, že muselo dojít k pochybení účastníka. Podotkl, že veškeré podklady pro vydání příkazu jsou obsaženy ve správním spise označeném spisovou značkou, kterou žalobce uvedl na odporu. Tento spis je pak vložen ve správním spise označeném novou spisovou značkou. Žalovaný při „postupu před zahájením řízení“ činil vůči žalobci úkony pod spisovou značkou, která byla uvedena v podaném odporu. Žalobce tedy považuje za nepochybné, že značka, kterou uvedl v odporu, je zanesena v software spisové služby žalovaného a žalovaný byl schopen ztotožnit podaný odpor s konkrétní věcí. Žalovanému muselo dle žalobce být jasné, že odpor se vztahuje k projednávané věci protiprávního jednání ze dne 15. 12. 2014 spočívajícího v neoprávněném zastavení vozidla, jehož provozovatelem je žalobce. Ve věci tohoto protiprávního jednání byl vydán pouze jeden příkaz. Žalovaný tedy nemohl mít pochyby, do jakého příkazu předmětný odpor směřuje. Pokud jej přesto neakceptoval, byl jeho postup přepjatě formalistický. Dle žalobce bylo zasaženo do jeho ústavních práv, neboť postup správního orgánu, který nepřihlížel k odporu pro jeho formální vadu, ač věděl, do jakého příkazu odpor směřuje, byl přepjatě formalistický.
8. Žalobce trval na tom, že žalovaný byl po podání odporu povinen ve lhůtě 60 dnů vydat rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, byl dle žalobce nečinný.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zevrubně popsal průběh samotného správního řízení o správním deliktu, i jemu předcházejících řízení o přestupcích. Žalovaný uvedl, že u něho jako u správního orgánu byla vedena tři samostatná řízení o přestupcích, které byly spáchány všechny při řízení vozidla žalobce zn. Volkswagen reg. zn. „X“. Jedním z nich bylo i řízení o přestupku vedené pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag. Všechna tři řízení o přestupku skončila odložením věci. Následně byla zahájena tři řízení o správním deliktu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

provozovatele vozidla, která byla spojena do jednoho správního řízení vedeného pod sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav, neboť se jednalo o řízení vedená se stejným účastníkem řízení. Po spojení všech tří řízení o deliktu provozovatele vozidla pod jednu spisovou značku byl dne 27. 7. 2015 vydán příkaz o uložení pokuty, který byl dne 28. 7. 2015 doručen žalobci. Dne 4. 8. 2015 byl žalovanému doručen odpor ke sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag, tj. ve věci řízení o přestupku spáchaném dne 15. 12. 2014, které bylo dne 27. 4. 2015 odloženo. Žalovaný zdůraznil, že z obsahu podaného odporu nevyplývalo, že by se vztahoval k jinému řízení, když byl specifikován právě a pouze spisovou značkou, a nikoli popisem skutku, ke kterému se vztahuje, či obsahem dokumentu, proti kterému byl podán. Odpor byl podán prostým e-mailem bez zaručeného podpisu. Dne 10. 8. 2015 bylo podání doplněno doručením stejného odporu opatřeného elektronickým podpisem. Žalovaný vyzval žalobce přípisem ze dne 12. 10. 2015 k odstranění nedostatku podání spočívajícího v nepodepsané plné moci po zmocnění žalobce. V této výzvě žalobce rovněž informoval o skutečnosti, že řízení vedené pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag bylo již dne 27. 4. 2015 odloženo. Následně byla ze strany žalobce dne 15. 10. 2015 doručena řádně podepsaná plná moc pro jeho zmocnění. Dne 17. 11. 2015 doručil zástupce žalobce žalovanému sdělení ke sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav, ve kterém uvedl, že odpor, který podal dne 4. 8. 2015, ve skutečnosti směřoval proti příkazu vydanému ve věci vedené pod sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Žalovaný posoudil toto podání s ohledem na skutečnost, že předmětný příkaz již nabyl právní moci, jako podnět k zahájení přezkumného řízení, a předal věc nadřízenému správnímu orgánu. Krajský úřad Ústeckého kraje jako nadřízený orgán žalovaného dospěl k závěru, že nejsou důvody pro zahájení přezkumného řízení a sdělení o tom doručil žalobci dne 15. 6. 2016. Dne 14. 7. 2016 požádal zástupce žalobce Krajský úřad Ústeckého kraje o uplatnění opatření proti nečinnosti, kterým se domáhal, aby bylo příkázáno žalovanému vydat rozhodnutí ve věci sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav.

10. Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že vedl tři řízení o přestupcích spáchaných řidiči vozidla patřícího žalobci. Jedno z nich bylo i řízení vedené pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag. Toto řízení bylo pravomocně skončeno rozhodnutím o odložení věci. Následně bylo zahájeno nové řízení o správním deliktu provozovatele vozidla vedené pod sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav, se kterým byla spojena další dvě řízení vedená o správním deliktu totožného účastníka. Žalovaný zdůraznil, že řízení o správních deliktech provozovatele vozidla jsou ve vztahu k předcházejícím řízením o přestupcích zcela samostatnými řízeními a jsou žalovaným vedena pod samostatnými spisovými značkami, které obsahují identifikátor „SD“ (správní delikt). Žalovaný zdůraznil, že text odporu mu nedával žádný důvod pochybovat o tom, k jakému řízení se odpor vztahuje, neboť byl naprosto stručný a jednoznačně identifikoval příslušné řízení spisovou značkou. Žalovaný tedy přiřadil odpor k uvedené spisové značce a informoval žalobce, že odpor byl podán v řízení, které bylo odloženo. Zdůraznil, že žalovaný jako správní orgán nemůže domýšlet případně zpochybňovat úkony provedené účastníky řízení. Rovněž nebylo možné vyzývat žalobce k odstranění vady podání, neboť předmětné podání z hlediska žalovaného kromě nepodepsané plné moci žádnou vadou netrpělo. Věc byla zcela jednoznačně identifikována spisovou značkou – šlo o existující řízení a žalobce byl jeho účastníkem. Dle žalovaného nebyl tedy žádný důvod pochybovat o vůli žalobce podat odpor právě do tohoto řízení. Skutečnost, že předmětné správní řízení již bylo skončeno, na uvedené skutečnosti nic nemění, neboť dle žalovaného je poměrně časté, že účastníci činí úkony značně opožděně. Opožděnost takových úkonů však není Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvodem, aby správní orgán obsah jejich podání zpochybňoval a zjišťoval, zda náhodou nebyla skutečná vůle účastníka jiná, než jakou podáním projevil. Tuto skutečnost nelze považovat za „přepjatý formalismus“.

11. Žalovaný zdůraznil, že nebylo možné vyhovět žádosti žalobce ze dne 17. 11. 2015, aby jeho odpor podaný dne 4. 8. 2015 ke sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag byl uznán jako odpor, který měl směřovat proti příkazu vydanému ve věci vedené pod sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Žalovaný trval na tom, že podáním ze dne 17. 11. 2015 žalobce nemohl zhojit skutečnost, že se jeho údajná vůle podat odpor ve věci sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav neshodovala s projevem vůle vyjádřeným v odporu ze dne 4. 8. 2015. Podání ze dne 17. 11. 2015 tedy musel žalovaný posoudit pouze jako podnět k zahájení přezkumného řízení.
12. K námitce, že výzvu k odstranění vady podání spočívající v doplnění plné moci podepsané žalobcem doručil přímo žalobci, a nikoli jeho zástupci, žalovaný zdůraznil, že postupoval zcela v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu, podle kterého se písemnosti doručují pouze zástupci, s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco osobně vykonat. V dané věci byla přiložena plná moc, na níž chyběl podpis žalobce jako zmocnitele. Žalovaný dospěl k závěru, že k doložení plné moci je nezbytné, aby žalobce osobně plnou moc podepsal. Proto výzvu doručil přímo žalobci jako zmocněnci. Pro úplnost žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že se jednalo o podání odporu ve věci, která již byla pravomocně skončena, nemohlo by být ani nesprávné doručování výzvy žalobci nikterak k tíži.
13. Žalovaný rovněž poznamenal, že je mu známa z jeho úřední činnosti společnost FLEET Control, s. r. o., která žalobce zastupovala ve správních řízeních. Tato společnost zastupuje účastníky v mnohých správních řízeních. V těchto řízeních podává záměrně neúplná podání v posledních dnech lhůty, aby v důsledku nutnosti vyzývání k jejich doplňování došlo k co největším průtahům řízení s cílem dosáhnout uplynutí prekluzivní lhůty k projednání přestupků. Samotné podání této žaloby považuje žalovaný za jeden z dalších obstrukčních kroků.

Ústní jednání soudu

14. Právní zástupce žalobce se k jednání soudu i přes řádné předvolání bez jakékoliv omluvy nedostavil.
15. Žalovaný se z jednání soudu písemně omluvil. Ve své omluvě výslovně souhlasil s projednáním věci bez jeho přítomnosti.

Posouzení věci soudem

16. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se lze domáhat po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
17. Z práve uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s. Tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zda měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.

18. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 24. 6. 2016 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když u žalovaného neshledal nepřipustnou nečinnost.
20. Mezi účastníky není sporu o tom, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku, jehož se měl dopustit řidič motorového vozidla ve vlastnictví žalobce tím, že dne 15. 12. 2014 v 15:55 hodin v Chomutově v ulici Příční u domu čp. 28 bylo na pozemní komunikaci ponecháno motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, reg. zn. „X“, aniž by řidič respektoval dopravní značení č. B28 „Zákaz zastavení“. Toto řízení bylo vedeno pod spisovou značkou MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag. V rámci tohoto řízení bylo ze strany správního orgánu komunikováno i s žalobcem. V tomto řízení došlo dne 27. 4. 2015 k odložení věci, neboť správnímu orgánu se do šedesáti dnů ode dne oznámení přestupku nepodařilo zjistit skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. O odložení věci byl vyhotoven úřední záznam založený do správního spisu. Následně bylo po odložení věci v řízení o přestupku zahájeno řízení o správním deliktu žalobce jako provozovatele motorového vozidla, který nezajistil, aby při využití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. V rámci řízení o správním deliktu vedeném pod spisovou značkou MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav byl dne 27. 7. 2015 vydán příkaz o uložení pokuty za správní delikt, kterého se žalobce dopustil mimo jiné i tím, že jako provozovatel motorového vozidla nezajistil, aby při využití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, když dne 15. 12. 2014 v 15:55 hodin v Chomutově v ulici Příční u domu čp. 28 bylo na pozemní komunikaci ponecháno jeho motorové vozidlo tovární značky Volkswagen, reg. zn. „X“, aniž by řidič respektoval dopravní značení č. B28 „Zákaz zastavení“. Tento příkaz byl prostřednictvím systému datových schránek žalobci doručen dne 28. 7. 2015. Spor mezi účastníky spočívá ve skutečnosti, zda odpor doručený žalovanému dne 4. 8. 2015 měl být považován za odpor proti příkazu ze dne 27. 7. 2015, sp.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav, vydanému v rámci řízení vedeného s žalobcem o správním deliktu.

21. Podání, kterým měl být podán odpor, obsahuje samotný přípis a plnou moc. V přípisu je uvedena adresa žalobce, adresa jeho zmocněnce, datum 4. 8. 2015, spisová značka MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag a následující text: „*Věc: Odpor. Dobrý den, v nadepsané věci podáváme odpor. Žádáme o sdělení jmen všech oprávněných úředních osob ve věci, za účelem posouzení případného vznesení námitky podjatosti.*“ V plné moci pak bylo mimo jiné uvedeno, že žalobce zmocňuje společnost FLEET Control, s.r.o. „*k zastupování ve věci podání vysvětlení ke správnímu deliktu a následného řízení o spáchání správního deliktu, ve věci spisové značky MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag.*“ Ze zaslané plné moci nebylo patrné, že by ji za žalobce podepsala oprávněná osoba. Na základě plné moci zcela totožného znění (včetně data zmocnění) zastupoval zástupce žalobce již při předchozích úkonech činěných žalobcem v rámci řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag. Nedostatek podpisu tohoto elektronického podání obsahujícího odpor byl odstraněn, když totožné podání bylo správnímu orgánu doručeno dne 10. 8. 2015 opatřené zaručeným elektronickým podpisem jednatele zmocněnce, ovšem ani z tohoto podání nebylo patrné, že by plnou moc podepsala za žalobce oprávněná osoba. Žalovaný reagoval na toto podání výzvou k doplnění ze dne 12. 10. 2015, kterou žalobce vyzval k doplnění řádně podepsané plné moci. V této výzvě bylo rovněž výslovně uvedeno: „*Nad rámec Vám správní orgán sděluje, že řízení vedené pod č. j. MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag bylo dne 27. 4. 2015 dle ust. § 66 odst. 3 písm. g) přestupkového zákona odloženo.*“ Následně byla kopie podepsané plné moci předložena.
22. Na tomto místě musí soud konstatovat, že z obsahu samotného odporu ani z obsahu přiložené plné moci nelze nikterak dovodit, že by tento odpor měl směřovat proti příkazu ze dne 27. 7. 2015, sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Jediná skutečnost, která v předmětném odporu je konkrétní, je označení žalobce, jeho zástupce a spisová značka, pod kterou bylo vedeno správní řízení, v němž žalobce rovněž vystupoval. Z těchto údajů není objektivně možné dovodit, že by předmětný odpor měl směřovat proti příkazu vydanému v řízení vedeném pod jinou spisovou značkou. Na tomto místě je dle soudu rovněž nutno zdůraznit, že žalovaný v rámci dodržení zásady dobré správy žalobce ve výzvě k doplnění zcela jednoznačným způsobem upozornil, že řízení vedené pod spisovou značkou uvedenou v odporu bylo již ukončeno odložením věci. Na toto upozornění ovšem žalobce nikterak nereagoval. Dle soudu tedy žalovaný nepochybil, pokud podaný odpor evidoval v řízení, jehož spisová značka byla v odporu uvedena.
23. Dne 17. 11. 2015, tedy po více než třech měsících od doručení předmětného odporu, zaslal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce společnosti FLEET Control, s. r. o., přípis označený jako „*vyjádření k řízení – odpor*“, ve kterém uvedl, že nedopatřením dne 4. 8. 2015 podal odpor k původní spisové značce MMCH/135016/2341/2014/ODaSČ/Vag, ale že odpor směřoval do příkazu vydaného pod spisovou značkou MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Současně žádal žalovaného, aby odpor podaný dne 4. 8. 2015 byl uznán v řízení sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Přiložena byla plná moc, která opět nebyla podepsána za žalobce oprávněnou osobou. Žalovaný žalobce výzvou ze dne 11. 12. 2015 vyzval k doplnění plné moci a upozornil žalobce, že předmětný příkaz nabyt právní moci dne 6. 8. 2015.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Na tomto místě je dle soudu nutné konstatovat, že zmocněncem žalobce v předmětné věci byla právě společnost FLEET Control, s. r. o., o níž je soudu z jeho úřední činnosti (např. řízení u zdejšího soudu vedená pod sp. zn. 78 A 18/2014, sp. zn. 15 A 101/2015, sp. zn. 42 A 10/2014, sp. zn. 15 A 105/2015) známo, že zastupuje účastníky jak v řízeních o přestupcích, tak i o správních deliktech provozovatelů vozidel v mnoha jednotlivých případech. V případě takového zmocněnce je zcela jednoznačně možné předpokládat dostatečnou právní erudici, aby byl způsobilý chápat odlišnost jednotlivých řízení vedených pod různými spisovými značkami i pochopit informaci poskytnutou žalovaným o ukončení řízení ve věci jejím odložením, která byla žalobci poskytnuta ve výzvě ze dne 12. 10. 2015.
25. Dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Dále je v tomto ustanovení mimo jiné uvedeno, že příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Jak již uvedl soud výše, z podání učiněného žalobcem dne 4. 8. 2015 nebylo nikterak seznatelné, že by v něm obsažený odpor měl směřovat proti příkazu ze dne 27. 7. 2015, sp. zn. MMCH/43477/SD/87/2015/ODaSČ/Zav. Za první projev vůle žalobce podat proti tomuto příkazu odpor je tedy možno považovat jeho podání ze dne 17. 11. 2015. V té době však již byl příkaz v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu pravomocný, když právní moci nabyl dne 6. 8. 2015. Podání ze dne 17. 11. 2015, ve kterém žalobce projevil svou vůli podat odpor proti předmětnému příkazu, posoudil žalovaný jako podnět k přezkumnému řízení a postoupil věc nadřízenému správnímu orgánu k posouzení, zda jsou dány důvody k zahájení přezkumného řízení. Dle soudu žalovaný správně dospěl k závěru, že žalobce poprvé projevil svou vůli podat odpor proti předmětnému příkazu až ve svém podání ze dne 17. 11. 2015 a vzhledem ke skutečnosti, že v té době byl příkaz již pravomocný, postupoval žalovaný zcela správně, když předmětné podání vyhodnotil jako podnět k přezkumnému řízení a předal je k posouzení nadřízenému správnímu orgánu.
26. S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k jednoznačnému závěru, že žalovaný v předmětné věci nebyl nečinný. Současně s přihlédnutím ke všem skutkovým okolnostem soud konstatuje, že postup žalovaného nelze považovat ani za přepjatě formalistický zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že z podání žalobce ze dne 4. 8. 2015 nebylo možno žádným způsobem zjistit, že se má vztahovat k řízení vedenému o jiném předmětu řízení a pod jinou spisovou značkou, a s přihlédnutím k tomu, že žalovaný žalobce upozornil na skutečnost, že řízení, do něhož toto podání směřovalo, bylo již ukončeno, a to odložením věci. Vzhledem k tomu dospěl soud k závěru, že žalobcovy námitky jsou zcela nedůvodné.
27. K námitce žalobce, že výzva ze dne 12. 10. 2015 byla doručována přímo žalobci, a nikoli jeho zástupci, je nutno opětovně připomenout, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. Je třeba zdůraznit, že tato žalobcová námitka se vztahuje ke správnímu řízení vedenému pod odlišnou spisovou značkou, než je řízení, v rámci něhož se žalobce domáhá uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí, a poukazuje na údajný nezákonný postup žalovaného v tomto jiném řízení. Z těchto důvodů a s přihlédnutím na striktní vymezení předmětu řízení v žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se touto námitkou soud v daném řízení nemohl zabývat.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

28. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem po přezkoumání předmětné věci v rozsahu žalobních námitek dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
29. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud nepřiznal paušální náhradu žalovanému ve smyslu § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve výši 300,- Kč za jeden úkon v řízení, které se žalovaný domáhal, neboť použití tohoto ustanovení je vyloučeno, protože podle § 64 s. ř. s. se má prvá a třetí část občanského soudního řádu aplikovat na řízení před správními soudy pouze tehdy, nestanoví-li sám s. ř. s. jinak. Úprava nákladů řízení v § 57 až 61 s. ř. s. je přitom komplexní a obsahuje též vlastní úpravu toho, co je nutno rozumět náklady řízení, stejně jako pravidla pro rozhodování o nich, byť jde v řadě ohledů o úpravu duplicitní, resp. obdobnou jako v občanském soudním řádu. Na danou věc nelze dle soudu ani vztáhnout závěry obsažené v nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, týkající se rovnosti účastníků civilního řízení a práva nezastoupeného účastníka řízení na paušální náhradu hotových výdajů, neboť důvody, pro které Ústavní soud využil v občanském soudním řízení ústavně konformní výklad pomocí analogie, nejsou plně přenositelné na řízení podle s. ř. s. Ke shodným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3344/2016.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)